

Ústav autorského práva, práv průmyslových a práva soutěžního PRÁVNICKÉ FAKULTY UNIVERZITY KARLOVY

116 40 Praha 1, nám. Curieových 7, telefon (+420) 221 005 111

Institute of Copyright, Industrial
Property Rights and Competition Law
of the Law Faculty
of Charles University

Institut für Urheberrecht,
gewerbliche Schutzrechte
und Wettbewerbsrecht
der Karls-Universität

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Autor diplomové práce: ADAM ZAHÁLKA
Název diplomové práce: Dohoda TRIPS a patentová ochrana léčiv
Rozsah práce: 100 (resp. samotný text 84) stran
Datum odevzdání práce: květen 2013
Vedoucí diplomové práce: JUDr. Tomáš Dobřichovský, Ph.D.
Oponent diplomové práce: JUDr. Petra Žikovská

S autorem jsem se již setkala při posuzování jeho práce „Některé aspekty dohody TRIPS a dostupnost léčiv v rozvojových zemích“, s kterou se výborně umístil v pátém kole SVOČ organizovaném naší fakultou. Je zřejmé, že jeho práce SVOČ byla předstupněm k tematicky podobné diplomové práci a autor využil práci SVOČ jako základ pro svou diplomovou práci, čímž zúročil svou účast ve SVOČ.

I zde lze uvést, že téma patentové ochrany léčiv ve vazbě na dohodu TRIPS je mezinárodně velmi aktuální, vzhledem k mezinárodněprávnímu kontextu rovněž teoreticky významné, jakkoliv praktická použitelnost pro vnitrostátní aplikaci v ČR resp. EU je logicky nižší. V praxi se s ním autor pravděpodobně nesetká; to však samo o sobě není negativní výtkou.

Jakkoliv jde o práci nepoměrně rozsáhlejší, než práce pro účely SVOČ, možno ve shodě s tehdejšími hodnocením konstatovat, že diplomová práce je velmi kvalitní co do systematiky, logické stavby, použitých metod i pramenů (použití množství zahraničních pramenů včetně praxe a příkladů – viz např. situace v Indii v kontextu nucené licence v kapitole 3.2.1). Uspokojivá je též formální stránka práce, čítaje v to i dostatečné vnitřní členění a v neposlední řadě také čtivost.

Podobně jako v práci pro SVOČ, autor bere v potaz oba základní myšlenkové přístupy, ať již ten „klasický“ (patentová ochrana a dohoda TRIPS je hlavní překážkou šíření potřebných léčiv mezi potřebnými zejména v rozvojových zemích) nebo více komplexní (patentová ochrana není hlavní překážkou, sama o sobě není špatná, roli hraje řada dalších faktorů, jako je nedostatečná infrastruktura v rozvojových zemích apod.), k němuž se autor přiklání. Tímto diferencovaným pohledem na roli patentové ochrany léčiv, který shrnuje v závěru na straně 83 a násl., se nepochybně blíží realitě více, než mnohdy jednostranné soudy, často až revolučně naladěné proti patentové ochraně jako takové.

Na práci neshledávám podstatných vad a s poznámkou o určité „nepraktičnosti“ tématu (není výtkou!) či přílišné teoretičnosti s ohledem na situaci v ČR či EU, lze uzavřít, že práce jistě

přesahuje obvyklý průměr a aspiruje na nejvyšší hodnocení a samozřejmě je také zralá k obhajobě.

Při ústní obhajobě by autor mohl podat rozbor právní situace v ČR a EU, co se týče patentové ochrany léčiv, včetně vazby na veřejnoprávní předpisy o povolování léčiv.

V Praze dne 22. května 2013

JUDr. Petra Žikovská